

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களுடையது ஆன்மீக நினைவு யாத்திரையாகும், நீங்கள் சரீரத்திற்கு எந்த தொந்தரவும் கொடுக்கக் கூடாது, நடந்தாலும்-காரியங்கள் செய்தாலும், எழுந்தாலும்-அமர்ந்தாலும் புத்தியினால் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்.

கேள்வி:

எந்த குழந்தைகளுக்கு சதா குவியிருக்கும்? நிலையான குவி இல்லாததற்கான காரணம் என்ன?

பதில்:

யார் பழைய உலகம், பழைய சரீரத்தின் மீதிருக்கும் பற்றுதலை நீக்கி தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலையான குவியிருக்கும். யாருடைய நினைவு யாத்திரையில் மாயையின் புயல்கள் வருகிறதோ, மன நிலை தடுமாற்றமடைந்து விடுகிறதோ அவர்களது குவி நிலையானதாக இருக்காது. 2) எதுவரை எதிர்கால இராஜ்யம் இந்த கண்களில் தென்படவில்லையோ, அதுவரை குவி நிலையாக இருக்க முடியாது.

பாட்டு:

நாம் அவரது வழிப்படி நடக்க வேண்டும்...

ஓம்சாந்தி.

இதை குழந்தைகளுக்கு தந்தை கூறுகின்றார், இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். இவ்வளவு குழந்தைகள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இருக்கமாட்டார்கள். கிருஷ்ணரை ஒருபோதும் பிரஜாபிதா என்று கூறுவது கிடையாது. பிரஜாபிதா பிரம்மா என்ற பெயர் தான் பாடப்படுகிறது, யார் இருந்து சென்றிருக்கிறார்களோ அவர் இந்த நேரத்தில் இருக்கின்றார். ஆக பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிரம்மா குமார், குமாரிகள் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வம்சத்தினர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவிற்கும் யாராவது தந்தை இருப்பார்கள் அல்லவா! நமது தாத்தா பரம்பிதா பரமாத்மா சிவன் என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். அவர் இப்போது புது உலகம் படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் அதாவது பழைய உலகை புதியதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்த பழைய உலகில் இந்த சரீரமும் பழையதாகிவிட்டது. புது உலகில் சதோ பிரதான, புது சரீரம் இருக்கும். அது எப்படி இருக்கும்? பாருங்கள் இந்த லெட்சுமி-நாராயணனை! இது புது உலகின் புது சரீரம். இவர்களது மகிமையை பாரதவாசிகள் அறிவர். இவர்கள் சொர்க்கம், புது உலகம், புது உலகிற்கு எஜமானர்கள். எது புது உலகமாக இருந்ததோ அது இப்போது பழையதாக ஆகிவிட்டது. 84 பிறவிகள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது அல்லவா! இதற்கும் முழு கணக்கு இருக்கிறது. யார் முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றனர்? அனைவரும் எடுப்பது கிடையாது. யாருக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரைக்குமான பாகம் இருக்கிறதோ அவர்கள் மட்டுமே 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றனர். அவர்கள் முதலில் இந்த சிருஷ்டியில் இருந்தனர். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் செல்லமான குழந்தைகள் தாரணை செய்ய வேண்டும். இங்கு எந்த மனிதனும் மனிதனுக்கு புரிய வைப்பது கிடையாது. நிராகார பரம்பிதா பரமாத்மா மனித உடலில் அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். அனைத்து மகிமையும் அவருடையது. அவர் புரிய வைக்கவில்லையெனில் நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நாம் முற்றிலுமாக கீழான புத்தியுடையவர்களாக இருந்தோம். இப்போது படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் முதல், இடை, கடையை அறிந்து கொண்டோம். இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் அனைவரையும் விட முக்கிய நடிகர் யார் யார்? இது அழிவற்ற, ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாகும். ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்டது... என்று பாடவும் செய்கின்றனர். பக்தி மார்க்கத்தில் பாடுகின்றனர். ஆனால் இந்த நாடகத்தின் விளையாட்டு எப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது? என்பது இப்போது புரிய வைக்கப்படுகிறது.

தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார் - செல்லமான குழந்தைகளே! நீங்கள் நினைவு யாத்திரையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொண்டீர்கள். மனிதர்கள் யாத்திரையின் பொழுது பல கஷ்டங்களை பொறுத்துக் கொண்டு செல்கின்றனர். இப்போது விமானம், இரயில் போன்றவைகள் எளிதாக உருவாகியுள்ளன. முன்பு மனிதர்கள் நடை பயணமாக யாத்திரைக்குச் சென்றனர். செல்ல செல்ல புயல்களும் வந்தன. மனிதர்கள் நிலை தடுமாறி விடுகின்றனர். பிறகு சிலர் திரும்பி வந்து விடுவர். ஆக

துவாபர யுகத்திலிருந்து உலகாய யாத்திரை நடைபெற்றது. பக்தி மார்க்கத்தில் மனிதர்கள் யாத்திரைக்கு ஏன் செல்கின்றனர்? பகவானை தேடி! பகவான் எங்கும் அமர்ந்திருப்பது கிடையாது. பகவானின் ஜட சித்திரத்தை பூஜிக்கின்றனர். யார் இருந்து சென்றிருக்கிறார்களோ அவர்களது சிலையை உருவாக்குகின்றனர். சைத்தன்யமாக பகவானை அடைய முடியாது. சிவலிங்கம் போன்ற இவை அனைத்தும் ஜட சிலைகள் ஆகும். ஜட சிலைகளை பார்ப்பதற்காக யாத்திரை செல்கின்றனர். இது பக்தி மார்க்கத்தின் ஒரு வழக்கமாகும். ஆனால் இவர்கள் யார்? எப்போது வந்தனர்? என்று யாருடைய சரித்திரத்தையும் அறியவில்லை. சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர், ஆனால் அவரையும் அறியவில்லை. இன்றைய நாட்களில் இந்த உற்சவத்தையும் கூட மறந்து விட்டனர், ஏனெனில் இவரது பெயர், உருவம் போன்றவைகள் மறைந்தே ஆக வேண்டும். உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர், ஞானக் கடல், சுகக் கடல் என்பதை இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள். கடலிடமிருந்து நமக்கு இப்போது ஞானம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே எல்லையற்ற தந்தை இப்போது கண் முன்னே இருக்கின்றார். அமர்ந்தாலும் சிவபாபா அல்லவா! பனிக் கட்டியானது லிங்கம் ஆகிவிடுவதாக காண்பிக்கின்றனர். மனிதர்களை ஏமாற்றுவதற்கு அதிக கட்டுக் கதைகளை உருவாக்குகின்றனர். ஆக அந்த உலகாய யாத்திரையில் அதிக தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இது ஆன்மீக யாத்திரையாகும், இதில் சரீரத்திற்கு எந்த தொந்தரவும் கிடையாது. நாம் எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் பல பிறவிகளாக நினைவு செய்து வந்தோம். இப்போது நினைவிற்கு வந்திருக்கிறது. நீங்கள் 63 பிறவிகளாக தேடி தேடி கீழே இறங்கி வந்தீர்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். முன்பு முற்றிலும் தீவிர பக்தி செய்தீர்கள். இருப்பினும் உலகம் தமோ பிரதானமாக அவசியம் ஆக வேண்டும். மரம் அவசியம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். ஒரு மனிதனும் திரும்பி என்னிடத்தில் வர முடியாது. நாடகத்தில் அனைவரும் தங்களது நடிப்பு நடிக்க வேண்டும். சதோ, ரஜோ, தமோவில் வர வேண்டும். நம்பர் ஒன்-னுக்கான உதாரணம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நம்பர் ஒன் லெட்சுமி-நாராயணன் சதோ பிரதானமாக இருந்தனர், இப்போது தமோ பிரதானமாக இருக்கின்றனர். அவரிடத்தில் தான் பிறகு சிவபாபா பிரவேசம் செய்திருக்கின்றார், ஏனெனில் இவர் தான் பிறகு நம்பர் ஒன்னாக ஆக வேண்டும். பிறகு கூடுதலாக தாயை வைக்கின்றார். தாய்மார்களை உயர்வாக வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் லெட்சுமி, பிறகு நாராயணன். தாய்மார்களின் பெயரை உயர்ந்ததாக ஆக்கப்படுகிறது. தாய்மார்கள் எப்போதும் பதிவிரதாவாக இருப்பர். ஆண்கள் ஒருபோதும் பத்தினிவிரதாவாக இருக்கமாட்டார்கள். வந்தே மாதரம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் நீங்கள் தந்தையினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். ஆக நீங்கள் பிரம்மா குமார், குமாரிகளாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். தாய் என்ற குருவின்றி ஒருபோதும் யாருக்கும் முன்னேற்றம் ஏற்படாது. குருக்கள் பலர் உள்ளனர். இருப்பினும் கலியுகமாக, காரிருளாக ஆகிவிட்டது. எத்தனை குருமார்கள் உள்ளனர்! ஹரிதுவார் போன்ற இடங்களில் அவர்களுக்கு கோயில்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையில் தேவதைகள் இருக்கும் இடம் தான் கோயில் என்று கூறப்படும். சந்நியாசிகளுக்கு ஒருபோதும் கோயில் கிடையாது. கோயில்களில் தேவதைகள் தான் இருப்பர், ஏனெனில் அவர்களது ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டும் தூய்மையாக இருக்கிறது. இந்த மகாத்மாக்களுக்கு ஆத்மா தூய்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் சரீரம் தூய்மையானதாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் தத்துவமும் தமோ பிரதானமாக இருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் தேவதைகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆக்கக் கூடியவர் பரம்பிதா பரமாத்மா. இது சதோ பிரதான சந்நியாசமாகும். அது ரஜோ பிரதான சந்நியாசம். இதை தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. எனவே அது உலகாய யாத்திரையாகும், இது ஆன்மீக யாத்திரை என்பதை பாபா புரிய வைக்கின்றார். இதில் கர்மேந்திரியங்களுக்கு எந்த வேலையும் கிடையாது, கஷ்டத்திற்கான எந்த விசயமும் கிடையாது. மிகவும் எளிதாகும். அந்த உலகாய யாத்திரைகளில் பல விதங்கள் உள்ளன. இந்த ஆன்மீக யாத்திரை ஒன்றே ஒன்று தான். இது இராஜயத்திற்கான யாத்திரையாகும். இந்த லெட்சுமி-நாராயணனின் சித்திரம் எதிரில் இருக்கிறது. இவர்கள் இந்த இராஜயோக யாத்திரை செய்து இந்த பதவி அடைந்திருக்கின்றனர் என்பது உலகத்தினருக்கு தெரியாது. இவர்கள் இந்த பிராப்தியை எப்படி அடைந்தனர்? என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். பகவான் இராஜயத்தை கொடுத்து எந்த ஆத்மாவும் மேலிருந்து வரவில்லை. இவர்கள் பழையதிலிருந்து புதியவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இதுவே புத்துணர்ச்சி அல்லது காய கல்பம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆக இவர்கள் ஆன்மீக யாத்திரை செய்திருந்தனர் என்பதை தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். இராஜயோக பலத்தின் யாத்திரையின் மூலம் இவ்வாறு ஆகியிருக்கின்றனர். தந்தை இராஜயோகம் மற்றும் ஞானம் கற்றுக் கொடுக்க வருகின்றார், இப்போது நீங்கள் யாத்திரை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அமர்ந்திருந்தாலும், நடந்தாலும், காரியங்கள் செய்தாலும், எழுந்தாலும்,

அமர்ந்தாலும் யாத்திரையில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் புத்தியினால் தந்தையை நினைவு செய்கிறீர்கள். நினைவு என்ற ஓட்டப் பந்தயம் செய்கிறீர்கள், மேலும் உங்களது விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகிறது. எந்த அளவிற்கு வேகமாக விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகிறதோ அந்த அளவிற்கு வேகமாக தந்தையின் கழுத்தில் மாலையாக ஆவீர்கள். நீங்கள் இந்த 4 தாமங்களுக்கு செல்வது கிடையாது. அவர்கள் அனைவரும் பக்தி மார்க்கத்தில் உலகாய தீர்த்த யாத்திரைகளுக்குச் சென்று பிறகு திரும்பி வந்து வீட்டில் விகர்மம் செய்பவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். எவ்வளவு காலம் யாத்திரையில் இருப்பார்களோ அவ்வளவு காலம் விகாரமற்றவர்களாக இருப்பர். இன்றைய நாட்களில் ஹரிதுவார் சென்று பாருங்கள் - வழிகாட்டிகள் (கைட்) மிகவும் அசுத்தமாக இருக்கின்றனர். யாத்திரைக்குச் செல்பவர்கள் மிகவும் தூய்மையாக இருக்கின்றனர், ஆனால் அங்கு இருக்கக் கூடிய வழிகாட்டிகள் அசுத்தமாக இருக்கின்றனர். உங்களது யாத்திரை எவ்வளவு தூய்மையானதாக இருக்கிறது! எந்த ஏமாற்றமும் அடையக் கூடாது. செல்லமான குழந்தைகளே! எழுந்தாலும், அமர்ந்தாலும், நடந்தாலும், காரியங்கள் செய்தாலும் என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். இவ்வாறு ஆத்மாக்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆத்மா இந்த இந்திரியங்களின் மூலம் கேட்கிறது. ஆத்மா இந்த வாயிலின் மூலம் பேசுகிறது. கண்களினால் பார்க்கிறது. ஆத்மாவை இந்த கண்களால் பார்க்க முடியாது, பரமாத்மாவையும் பார்க்க முடியாது. இருவரையும் தெய்வீக பார்வையின்றி பார்க்க முடியாது. புரிந்து கொள்ள முடியும், அதனால் தான் என்னிடத்தில் ஆத்மா இருக்கிறது என்று கூறுகிறோம். எனது ஆத்மா துக்கமாக இருக்கிறது. எனது ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விடுத்து சென்று மற்றொன்றை எடுக்கிறது. ஆத்மா பேசுகிறது அல்லவா! பரமாத்மாவும் ஆத்மாவுடன் பேசுகின்றார் - ஹே செல்லமான குழந்தைகளே! ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் இப்போது என்னிடத்தில் வர வேண்டும். நான் உங்களுக்கு யாத்திரை கற்றுக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் தூய்மையாக ஆகாமல் என்னிடத்தில் வர முடியாது. ஆத்மா தூய்மையாக இருக்கிறது. முதன் முதலில் ஆத்மா சதோ பிரதானமாக இருந்தது, பிறகு சதோ, ரஜோ, தமோவாக ஆகிறது. சரீரமும் சதோ, ரஜோ, தமோ ஆகிறது. சதோ பிரதானமானவர்களை தூய்மையானவர்கள் (வெள்ளை), தமோ பிரதானமானவர்களை கருப்பானவர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. எவ்வளவு புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும்! ஆத்மா பரமாத்மாவைப் பிரிந்து வெகு காலம் ஆகிவிட்டது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இப்போது வந்து மீண்டும் சந்திக்கிறது. மனிதர்கள் மனிதர்களை சந்திப்பர். ஆத்மா ஆத்மாக்களுடன் சந்திக்கும். பரமாத்மாவும் அங்கு சந்திப்பார். ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா இருவரின் சாட்சாத்காரமும் தெய்வீக திருஷ்டியினால் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் அவை மிக சூட்சுமமாக இருக்கிறது, நட்சத்திரமாக இருக்கிறது. ஆத்மாவானது எப்படி பிரவேசமாகிறது என்று எந்த கர்வமுடைய விஞ்ஞானிகளும் கூற முடியாது. இந்த விஷயங்கள் பற்றி அவர்களுக்கு முற்றிலும் தெரியாது. தந்தை மிகவும் அன்பானவர். பக்தி மார்க்கத்தில் பக்தர்கள் பாதி கல்பமாக பகவானை நினைவு செய்கின்றனர். அனைவரும் பகவான் என்று கிடையாது. ஒருவேளை அனைவரும் பகவான் எனில் பக்தர்கள் ஆராதனை, வந்தனம், சாதனை ஏன் செய்கின்றனர்? எதற்காக செய்கின்றனர்? அனைவரும் முக்தி, ஜீவன்முக்தியை விரும்புகின்றனர், ஏனெனில் இங்கு துக்கமாக இருக்கின்றனர், அமைதி ஏற்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். ஆனால் சாந்திதாமம் என்று எதற்கு கூறப்படுகிறது? முக்தி எங்கு இருக்கிறது? என்பது பாவம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. நிர்வாண தாமத்திற்குச் சென்று விட்டார் என்று பெயரளவிற்கு கூறுகின்றனர். யாரும் அறியவில்லை.

இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் யாத்திரையில் இருக்கிறீர்கள். குழந்தைகளே! மிக கவனமாக செல்ல வேண்டும் என்று தந்தை கூறுகின்றார். அதிகமான புயல்கள் வரும். நீங்கள் நினைவு செய்வதற்கு முயற்சி செய்வீர்கள், மாயை புத்தியோகத்தை துண்டித்து விடும். பிறகு அந்த மன நிலை தடுமாற்றமடைந்து விடும். குஷி நீங்கி விடுகிறது. இல்லையெனில் குஷியின் அளவு நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். இந்த கண்களினால் அந்த இராஜ்யத்தை பார்க்கிறீர்கள் எனில் குஷி நிலையாக இருக்கும். இராஜ்யம் கிடைக்கிறது என்பதை இங்கு நீங்கள் புத்தியோகத்தின் மூலம் அறிவீர்கள். இராஜ்யத்திற்காக நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த கண்களால் பார்ப்பது கிடையாது, ஆகையால் மாயை அடிக்கடி மறக்க வைத்து விடுகிறது. இல்லறத்தில் இருந்தாலும் தாமரை மலர் போன்று இருங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். பழைய உலகம், பழைய சரீரம் போன்ற அனைத்திலும் பற்றுதலை நீக்கிக் கொண்டே செல்லுங்கள். ஒரு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். முதலில் நீங்கள் தந்தையிடம் செல்ல வேண்டும். பிறகு புது உலகிற்கு வர வேண்டும். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள், பிறகு நாம் எப்போது இங்கு வருவோமோ அப்போது பிராப்தியாகும். அதை நினைவு செய்யமாட்டோம். எதிர்கால பிராப்தி அடைவதற்காக இப்போது நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கு

வாழ்வாதாரத்திற்கான முயற்சியை மனிதர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறனர். நாம் எதிர்கால வாழ்வாதாரத்திற்கான முயற்சி செய்கிறோம். இல்லறத்தில் இருந்தாலும் இந்த பாடம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஞானத்தை தாரணை செய்ய வேண்டும், பிறகு நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அங்கு நீங்கள் முயற்சி செய்வது கிடையாது, பிராப்தியை அனுபவிப்பீர்கள். நாம் எதிர்காலத்தை உருவாக்குகின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள், அங்கு பிராப்தியை அனுபவிப்போம். நாம் பிராப்தியை அனுபவிக்கிறோம் என்ற நினைவு இருக்காது. பிறகு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணமும் வந்து விடும். முயற்சி மற்றும் பிராப்தி இரண்டையும் மறந்து விடுவீர்கள். பிராப்தியை அனுபவித்துக் கொண்டே இருப்பீர்கள். கடந்த காலம் பற்றி தெரியாது. இப்போது நீங்கள் கடந்து காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலத்தை அறிவீர்கள். கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் அறிந்த எந்த மனிதனும் கிடையாது. இது தான் திரிகாலதர்சி என்று கூறப்படுகிறது. உலகாய யாத்திரை மற்றும் ஆன்மீக யாத்திரை பற்றிய வேறுபாட்டை பாபா நல்ல முறையில் புரிய வைத்திருக்கின்றார். உலகாய யாத்திரை ஜென்ம ஜென்மங்களாக செய்து வந்தீர்கள், இந்த ஆன்மீக யாத்திரை ஒரு பிறவிக்கானது. சொர்க்கத்திற்கு செல்வீர்கள், பிறகு இந்த மரணலோகத்திற்கு திரும்பி வரக் கூடாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு, தாய் தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) சதோ பிரதான சந்நியாசத்தின் மூலம் ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டையும் தூய்மையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பழைய உலகம் மற்றும் பழைய சரீரத்தின் மீதிருக்கும் பற்றுதலை துண்டித்து விட வேண்டும்.
- 2) திரிகாலதர்சியாகி கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலத்தை புத்தியில் வைத்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஞானத்தை தாரணை செய்து நிலையான குவியுடன் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்:

தனது முகம் என்ற கண்ணாடியின் மூலம் மன சக்திகளின் சாட்சாத்காரம் செய்விக்கக் கூடிய யோகி ஆத்மா ஆகுக.

மனதில் என்ன இருக்கிறதோ அதனுடைய பிரதிபலிப்பு நெற்றியில் கண்டிப்பாக வெளிப்படும். என் மனதில் பல விசயங்கள் உள்ளன என்று நினைக்காதீர்கள். ஆனால் மன சக்திகளின் கண்ணாடியாக இருப்பது முகமாகும். எனது யோகா மிக நன்றாக இருக்கிறது, நாம் குவியின் நடனமாடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் கூறினாலும் உதாசீன முகத்தைப் பார்த்து யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். அடைந்து விட்டோம் என்ற இந்த குவியின் பிரகாசம் முகத்தில் தென்பட வேண்டும். வாடிய முகம் தென்படக் கூடாது, குவியான முகம் தென்பட வேண்டும். அப்போது தான் யோகி ஆத்மா என்ற கூற முடியும்.

சுலோகன்:

எப்போது சரளமான சுபாவம், சரளமான வார்த்தை, எளிமை நிறைந்த காரியங்கள் செய்கிறோமோ அப்போது தான் தந்தையின் பெயரை வெளிப்படுத்த முடியும்.